

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocatul Ivan Ungurean în interesele lui Fredrick Basil,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă Fredrick Basil împotriva Inspectoratul General pentru Migrație, privind constatarea nulității actului administrativ individual,

împotriva deciziei din 1 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru,

*(Dosarul nr. 3ra-449/25
NR. PIGD 2-23126025-01-3ra-23072025)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, jud. Gr. Cazacu,
Curtea de Apel Chișinău, jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici,

25 martie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocatul Ivan Ungurean în interesele lui Fredrick Basil,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 august 2023, Fredrick Basil a depus cerere de chemare în judecată (ulterior concretizată) împotriva Inspectoratului General pentru Migrație solicitând:

- Constatarea nulității deciziei nr. 5476/23/DAI din 16 august 2023;
- Constatarea faptelor invocate de către reclamant ca fiind admisibile pentru acordarea protecției umanitare pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu prevederile art. 19 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova.

2. În motivarea acțiunii a indicat că, s-a născut la data de 19 decembrie 1983, în orașul Monrovia, Liberia. Este cetățean al Liberiei, de naționalitate nigeriană și de religie creștină. La 29 septembrie 2005, a manifestat voința de a solicita azil pe teritoriul Republicii Moldova, susține că nu poate reveni în Liberia din cauza confruntărilor militare între armata națională și rebeli. În anul 2006 a fost emisă decizia nr. 235/06/OM de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat și de a nu acorda protecția umanitară.

3. Menționează că, la data de 25 decembrie 2007, s-a adresat Inspectoratului General pentru Migrație cu o nouă cerere de azil. Totuși, în anul 2008 a fost emisă decizia nr. 444/08/IB de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat și de neacordare a protecției umanitare. Ulterior, în urma unor circumstanțe apărute la data de 8 februarie 2023, s-a constatat că aceste circumstanțe justifică reexaminarea situației, iar Inspectoratul General pentru Migrație a stabilit că informațiile obținute urmează a fi cercetate în conformitate cu prevederile art. 87 alin. (2) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, în ceea ce îl privește pe reclamant.

4. Notează că, a explicat că este cetățean al Liberiei, că nu deține o altă cetățenie și că toate celelalte aspecte, precum noul nume, au fost inventate pentru perfectarea unui pașaport nigerian. Deși a explicat toate aceste circumstanțe, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, prin Biroul Migrație și Azil, Direcția Azil și Integrare, a constatat că declarațiile reclamantului nu sunt plauzibile.

5. Reclamantul a relevat că nu este de acord cu decizia nr. 5476/23/DAA din 16 august 2023, emisă de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

Biroul Migrație și Azil – Direcția Azil și Integrare, și, în acest sens, solicită modificarea acesteia, cu posibilitatea de a rămâne pe teritoriul Republicii Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

6. Prin hotărârea din 17 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Fredrick Basil împotriva Inspectoratul General pentru Migrație, cu privire la constatarea nulității actului administrativ individual.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

7. La 24 decembrie 2024, avocatul Ivan Ungurean în interesele lui Fredrick Basil a depus cerere de apel nemotivat împotriva hotărârii din 17 decembrie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 13 martie 2025 a depus cerere de apel motivat, solicitând: admiterea apelului, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admise integral pretențiile înaintate în cererea de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

8. Prin decizia din 1 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, s-a respins apelul declarat de avocatul Ivan Ungurean în interesele lui Fredrick Basil și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Râșcani din 17 decembrie 2024.

9. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut prevederile art. 19 alin. (1) și (3) din Constituție, art. 1, art. 3, art. 6 din Legea nr. 200 din 16 iulie 2010 privind regimul străinilor în Republica Moldova, art. 3 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), art. 16, art. 17 alin. (1), art. 19, art. 42, art. 45, art. 46, art. 47, art. 48, art. 87 alin. (1) lit. a) și (2), art. 83, art. 88 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova și a notat că, la data de 8 februarie 2023, Inspectoratul General pentru Migrație a recepționat un demers din partea Ambasadei Republicii Federale Nigeria în România, prin care se confirmă faptul că Obialor Fredrick Basil Uzoamaka (cunoscut și sub numele Basil Fredrick), născut la data de 19 decembrie 1983, este cetățean al Republicii Federale Nigeria. Totodată, s-a comunicat că acesta este titularul unui pașaport național nigerian cu numărul A11328229, emis de Ambasada Nigeriei din Federația Rusă la data de 17 noiembrie 2020, cu valabilitate până la data de 16 noiembrie 2025.

10. Astfel, în defavoarea străinului s-a constatat că, în urma cercetării efectuate în sursele publice de specialitate accesibile online, inclusiv prin intermediul motoarelor de căutare, nu au fost identificate următoarele informații:

- existența unei organizații numite „Uniunea Africană în Republica Moldova”;

- existența unei persoane pe nume Jhonson Adebayo în calitate de lider al acestei uniuni;
- faptul că, în anul 2020, o delegație a Ambasadei Republicii Federale Nigeria în Federația Rusă ar fi vizitat Republica Moldova;
- posibilitatea ca locuitorii țărilor din vestul Africii să poată obține pașapoarte naționale ale Republicii Federale Nigeria;
- existența unui „pașaport comun” emis pentru statele membre ale Comunității Economice a Țărilor din Africa de Vest.

11. Totodată, în defavoarea lui Fredrick Basil, s-a reținut că acesta a declarat că a solicitat informații de la Serviciul Imigrări din Nigeria după desfășurarea interviului din 3 august 2023 la Direcția azil și apatridie a Inspectoratului General pentru Migrație. Cu toate acestea, copia materialului prezentat de el poartă numărul de ieșire datat 19 ianuarie 2021. În acest context, nu a fost considerată credibilă presupunerea străinului potrivit căreia data menționată ar reprezenta, de fapt, momentul anulării pașaportului nigerian.

12. De asemenea, nu a fost considerată plauzibilă afirmația acestuia conform căreia, la completarea formularului pentru eliberarea pașaportului, ar fi inventat personal un nume nigerian. Totodată, declarațiile reclamantului Basil Fredrick (alias Obialor Fredrick Basil Uzoamaka) privind pretinsa sa cetățenie liberiană sunt apreciate în mod critic și considerate irelevante, având în vedere că, în cadrul procedurii administrative de azil, acesta a furnizat date neautentice în cuprinsul cererii de solicitare a unei forme de protecție în Republica Moldova.

13. Instanța de apel a reiterat că acțiunea în contencios administrativ supusă examinării are ca obiect principal constatarea nulității deciziei prin care a fost anulată protecția umanitară acordată lui Fredrick Basil. Această decizie a fost emisă în temeiul art. 87 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, care prevede expres posibilitatea autorității publice pârâte de a anula protecția umanitară în cazul în care a fost emis în baza unor informații eronate furnizate de solicitant. Aplicarea acestei norme are un caracter imperativ, nefiind lăsată la aprecierea discreționară a autorității publice pârâte, ci fiind determinată exclusiv de existența unor elemente obiective care infirmă veridicitatea celor declarate de solicitant.

14. Instanța de apel atestă că autoritatea publică pârâtă în mod întemeiat a stabilit incidența în speță a prevederilor art. 87 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, or, din probatoriul administrat rezultă fără echivoc că Fredrick Basil (Obialor Fredrick Basil Uzoamaka) a ascuns în mod deliberat identitatea sa reală și cetățenia nigeriană, oferind autorităților moldovenești o versiune trunchiată și nefondată a propriei situații personale, în scopul obținerii unei forme de protecție internațională.

15. A subliniat că, Fredrick Basil (Obialor Fredrick Basil Uzoamaka) a indus în eroare autoritatea publică pârâtă, omițând în mod intenționat să declare informațiile reale cu privire la țara sa de origine, respectiv Nigeria. Deși reclamantul a afirmat că este cetățean al Liberiei, această afirmație nu a fost susținută prin niciun act, iar

explicațiile furnizate cu privire la lipsa pașaportului – cum că ar fi fost reținut de un presupus agent de fotbal – sunt neverificabile și lipsite de credibilitate. Dimpotrivă, din corespondența oficială a Ambasadei Republicii Federale Nigeria în România, precum și din informațiile obținute de autoritate de la Serviciul Imigrări din Nigeria, rezultă că reclamantul deține un pașaport nigerian valabil, emis pe numele „Obialor Fredrick Basil Uzoamaka”.

16. Mai mult, instanța de apel, după cercetarea stării de fapt, a constatat că în cazul apelantului Fredrick Basil, nu s-au identificat temeri justificate și întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, că el se află în afara țării a cărei cetățenie o deține datorită acestei temeri și nu dorește să se pună sub protecția acestei țări și ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

17. Prin urmare, instanța de apel a constatat că reclamantul Fredrick Basil nu a reușit să susțină prin probe pertinente și concludente afirmațiile sale de teamă față de persecuții sau alte vătămări grave la care ar putea fi expus, or, nu au fost constatate circumstanțe sau probe care să arate că la revenirea reclamantului în țara de origine acesta s-ar afla în pericol. Instanțele tind să acorde protecție internațională atunci când există dovezi clare și suficiente privind pericolul real, iar teama invocată este justificată și bine fundamentată în contextul concret.

18. De asemenea, efectuând o analiză detaliată a actului administrativ contestat, respectiv decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 5476/23/DAA din 16 august 2023 de anulare a protecției umanitare, din perspectiva dispozițiilor art. 141 din Codul administrativ, instanța de apel a concluzionat că, în speță, nu există motive sau temeuri legale pentru a dispune constatarea nulității acestui act.

19. Referitor la motivul de nulitate constând în lipsa de motivare a deciziei nr. 5476/23/DAA din 16 august 2023, nefiind cercetată starea de fapt în mod suficient, Completul a reținut netemeinicia acestui raționament, indicând că, motivare a actului administrativ satisface dezideratele impuse de art. 31 și 118 din Codul administrativ, în motivare se indică temeiurile esențiale de drept, adică texte legale aplicabile situației date, precum și temeiurile de fapt pe baza cărora s-a reținut aplicabilitatea acestor texte legale, pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Mai mult, din motivarea deciziei pot fi recunoscute punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar, iar prin prisma prevederilor art. 123 din Codul administrativ, motivarea a fost realizată și ulterior, prin referința dată, de către autoritatea publică în susținerea deciziei emise.

20. Instanța de apel relevă că, Inspectoratul General pentru Migrație a examinat în mod detaliat circumstanțele invocate de reclamant, în conformitate cu obligațiile ce îi revin potrivit art. 22 din Codul administrativ și art. 42 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, constatând că actul contestat a fost adoptat și emis conform procedurilor legale stabilite. Iar în urma analizei, nu au fost identificate încălcări care să ducă la nulitatea acestuia, nici din perspectiva normativă, nici din perspectiva protecției drepturilor persoanelor implicate.

21. Completul Curții de Apel Centru a apreciat ca fiind corectă și soluția instanței de fond pe marginea pretenției subsecvente privind constatarea faptelor invocate de către reclamant ca fiind admisibile pentru acordarea protecției umanitare pe teritoriul Republicii Moldova, în conformitate cu prevederile art. 19 din Legea nr. 270 din 18 decembrie 2008 privind azilul în Republica Moldova, deoarece aceasta depinde de rezultatul primei pretenții privind anularea actului administrativ, în special, în condițiile în care nu există motive sau temeuri legale pentru a dispune constatarea nulității acestui act.

22. Cât privește argumentele părții apelante, precum instanța de fond nu și-a motivat hotărârea și a ignorat argumentele sale, Completul de judecată analizând hotărârea judecătorească în contextul obligației instanței judecătorești de a-și motiva hotărârea, inclusiv analiza argumentelor principale ale reclamantului în acțiune, a observat că judecătorul instanței de fond a motivat hotărârea sa în lumina circumstanțelor cauzei și a înscrisurilor prezentate, iar prin interpretarea corectă a normelor materiale, just a ajuns la concluzia respingerii pretențiilor înaintate de Fredrick Basil.

23. Finalmente, Completul de judecată a punctat că, apelantul Frederick Basil, utilizând calea de atac - apelul, nu a indicat care anume circumstanțe urmau a fi stabilite și nu au fost stabilite de către instanța de fond, precum și nu a indicat din care considerente hotărârea contestată este ilegală, efectuând o reexpunere a cerințelor și poziției formulate în acțiunea de contencios administrativ. Respectiv, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanța inferioară, nu poate constitui motiv de admiterea a cererii de apel, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, apelul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 14 iulie 2025, avocatul Ivan Ungurean în interesele lui Fredrick Basil a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 1 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral pretențiile înaintate în cererea de chemare în judecată depusă.

ARGUMENTELE RECURSULUI

25. În motivarea recursului a indicat că, motivele de drept și de fapt invocate pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și instanța de apel, suplimentar invocând că, constatările instanței de apel sunt arbitrare și nejustificate, lipsite de orice temei și nu fac decât să reproducă argumentele pe care a fost bazată hotărârea instanței de fond, fără să le combată propriu zis.

26. De asemenea, instanța de apel a omis a-și argumenta soluția, adică să precizeze elementele care îi justifică decizia și care o fac să fie conformă legii. Mai mult ca atât, instanța de fond a ignorat argumentele apelantului la acest capitol,

ceea ce este incompatibil cu standardele justiției. Conjunctura descrisă profilează faptul că, instanța de apel nu a exercitat un control judiciar complet, în fapt și în drept, cu respectarea efectului devolutiv al apelului, asupra ceea ce a hotărât prima instanță, iar drept consecință a interpretat și aplicat în mod eronat normele de drept material și procedural pertinente speței, fapt ce a succedat adoptarea unei soluții nemotivate.

27. În drept a invocat prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. d) Cod administrativ.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

28. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ prevede următoarele:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

29. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

30. Art. 245¹ alin. (1) și (3) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin. (1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

31. Art. 246 alin. (1) și (2) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, ”recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului la 2 iulie 2025, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din posta electronică anexat la dosar (f.d.93).

33. Cererea de recurs a fost depusă la 14 iulie 2025. Astfel, că recursul este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

34. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele precitate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

35. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare a erorilor de drept.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

37. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recursul depus de avocatul Ivan Ungurean în interesele lui Fredrick Basil, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Centru și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate.

38. Din analiza recursului declarat de avocatul Ivan Ungurean în interesele lui Fredrick Basil rezultă, că recurentul a invocat prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ.

39. Referitor temeiul menționat, Completul de judecată relevă că noțiunea de „hotărâre arbitrară” este definită prin raportare la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și la explicațiile din nota informativă a Legii nr.246/2023. O

hotărâre este considerată arbitrară atunci când nu are nicio bază juridică în dreptul intern, nu stabilește legătura între faptele cauzei, legea aplicabilă și soluția adoptată sau este rezultatul unei erori de fapt ori de drept pe care nicio instanță rezonabilă nu ar comite-o. De asemenea, intră în această categorie hotărârile pronunțate cu bună știință contrar legii, în special în cazul normelor imperative care nu oferă judecătorului marjă de apreciere. Arbitrarietatea presupune o încălcare evidentă și gravă a legalității, iar nu o simplă eroare de judecată. În astfel de cazuri, hotărârea reprezintă o denegare a justiției și afectează fundamental echitatea procedurii.

40. Pe de altă parte, sintagma „bazată pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor” presupune că hotărârea se sprijină pe o evaluare eronată și evident nejustificată a probatoriului, iar această evaluare a fost decisivă pentru soluția adoptată. Nu orice greșală în aprecierea probelor atrage admiterea recursului, ci doar acea eroare care este evidentă pentru un profesionist și nu poate fi explicată rațional. Pentru ca recursul să fie admis în temeiul art. 245¹ alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, este necesar ca partea care atacă hotărârea să demonstreze în mod clar existența unei asemenea erori și caracterul ei determinant asupra soluției.

41. În lipsa unor argumente din care să rezulte că hotărârea contestată a fost pronunțată cu încălcarea unei norme imperative sau că soluția se bazează în mod determinant pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor, recursul nu poate fi admis.

42. Așadar, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul depus de avocatul Ivan Ungurean în interesele lui Fredrick Basil, conține obiecții de fapt și de drept, care au fost analizate minuțios de către Curtea de Apel Centru, fiind apreciate în mod corespunzător.

43. Criticile recurentului, astfel cum sunt formulate, nu se circumscriu niciunui dintre temeiurile de admisibilitate ale recursului prevăzute de art. 245¹ din Codul administrativ și, prin urmare, nu sunt apte să influențeze admisibilitatea acestuia.

44. Pe latura procesuală a recursului, completul mai reține că argumentarea recursului se rezumă în esență la reluarea tezelor de fond, fără o individualizare clară a motivelor de admisibilitate prevăzute limitativ de art. 245¹ din Codul administrativ. Chiar și trecând peste această deficiență și analizând pe fond, criticile se dovedesc nefondate pentru rațiunile expuse.

45. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia

hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

47. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

48. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Centru și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Centru, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

50. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO *Golder c. Regatul Unit*, 1975, §38; *Stanev c. Bulgariei [MC]*, 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO *Luordo c. Italiei*, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO *Levages Prestations Services c. Franței*, 1996, §45).

51. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO *Botten c. Norvegiei*, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care

implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helmers c. Suediei, 1991, §31, 36).

52. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de avocatul Ivan Ungurean în interesele lui Fredrick Basil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă